

af yngre sagkyndige inden for og uden for administrationen til at gennemgå en række administrative problemer og afgive en generel redegørelse til administrationsdepartementet.

Gennem den stærke tilbageholdenhed med øgede offentlige udgifter sikres det, at væksten i statens forbrug af ressourcer i den kommende tid vil blive lavere end væksten i den samlede produktion. For den offentlige sektor som helhed vil billedet dog påvirkes af, at der må ventes en stærkere udvidelse af den kommunale aktivitet end af den statslige. Der er rettet kraftige henstillinger til kommunerne om at forøge deres selvfinansieringsgrad, og der er grund til at tro, at disse henstillinger vil blive fulgt. Det er imidlertid herudover nødvendigt, at der vises størst mulig tilbageholdenhed med kommunale investeringer og personaleansættelser.

Regeringen finder det også nødvendigt, at der fortsat opretholdes en stram pengepolitik. Det udlånsloft, som Nationalbanken har aftalt med pengeinstitutterne, forbliver i kraft til ind i 1971. På den anden side gør samarbejdet mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne det muligt at modvirke den meget betydelige likviditetsstramning, som de offentlige finanser vil fremkalde i slutningen af året og navnlig i begyndelsen af 1971. Regeringen og Nationalbanken vil forhandle nærmere om formerne herfor.

En langvarig stram kreditgivning kan påvirke byggeri og andre investeringer på en uønsket måde. Da pengepolitikken imidlertid er nøje forbundet med betalingsbalancens udvikling, understreger dette betydningen af, at der sættes ind med yderligere foranstaltninger for at opnå en hurtig, en væsentlig og en varig forbedring af betalingsbalancen. Kun derved kan der skabes baggrund for lempelser af kreditgivningen til gavn for investeringerne.

Det er regeringens opfattelse, at dette kan nås ved indkomstpolitiske foranstaltninger, der kan medvirke til en stabil prisudvikling og dermed styrke konkurrenceevnen.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at denne indkomstpolitik kommer til at omfatte alle samfundsgrupper, alle indkomstgrupper i samfundet, på en sådan måde, at den sociale målsætning, jeg talte om før, bliver virkeliggjort.

Det kan kun nås, hvis indkomstpolitikken opbygges af en række foranstaltninger, som angriber indkomstdannelsen i dens forskellige afskygninger. Det er regeringens ønske, at så stor en del som muligt af det samlede kompleks sikres ved frivillige aftaler.

Regeringen vil i morgen fremsætte forslag om prisstop gældende til udgangen af februar 1971. Gennem denne ekstraordinære foranstaltning ydes der et bidrag til en øjeblikkelig prisstabilisering. Et lovindgreb af så vidtgående karakter er kun forsvarligt for en periode af den anførte begrænsede varighed. Det er derfor nødvendigt, at dette tidsrum udnyttes til at tilvejebringe aftaler og gennemføre lovforslag, der kan videreføre stabiliteten i priser og omkostninger på længere sigt.

Folketinget opfordrede i sin dagsorden af 15. maj regeringen til

„efter drøftelse med arbejdsmarkedets, de offentligt ansattes og erhvervslivets organisationer og med henblik på den kommende overenskomstperiode at fastlægge en på samfundsøkonomiske hensyn baseret ramme for en socialt afbalanceret indkomstudvikling“.

Den samfundsøkonomiske ramme, som indkomstudviklingen bør holde sig inden for, må efter regeringens opfattelse være dikteret af hensynet til at undgå indkomststigninger, der fører til forhøjelse af det indenlandske prisniveau. Det betyder ikke, at enhver stigning i lønsatser og andre indkomster er udelukket i den kommende overenskomstperiode, men det betyder, at sådanne stigninger ikke må blive af en sådan størrelsesorden, at de medfører prisstigninger.